

HISTORICKÁ DETEKTIVKA

INCIDENT S DRAGOUNY

VILÉM KRÍŽEK

Od držitele
ocenění
NEJLEPŠÍ
ČESKÁ
DETEKTIVKA

MYSTERY PRESS SINGL

INCIDENT 5 DRAGONNY

**Knihy Viléma Křížka
v nakladatelství Mystery Press**

ELIÁŠ SATTLER

Smrt má vůni inkoustu
Incident s dragouny (*ebooková novela*)

Připravujeme

Strach za oponou

VILÉM KŘÍŽEK

INCIDENT S DRAGOUNY

Případy Eliáše Sattlera

Mystery Press
2018

Tato kniha je beletristické dílo. Jména, postavy, organizace, místa a události v ní uvedené jsou buď výplodem autorovy představivosti, nebo jsou použity ve fiktivním kontextu.

Tato kniha ani žádná její část, nesmějí být kopírovány, zálohovány ani šířeny v jakékoli podobě a jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu nakladatele.

Copyright © Vilém Křížek, 2018

Cover Illustration © Jan Klimeš, 2018

Cover Art © Veronika Kopečková, 2018

Czech Edition © Mystery Press, Praha 2018

ISBN 978-80-7588-077-2 (epub)

ISBN 978-80-7588-078-9 (mobi)

ISBN 978-80-7588-079-6 (pdf)

Muž v Sattlerově pracovně se tvářil rozhněvaně a nepřátelsky. Byl cítit strachem a úzkostí. V rukou pevně tiskl klobouk, ačkoli se paní Jana nabídla, že mu ho společně s kabátem vezme. Zíral na Sattlera se zvláštní směsicí hořkosti, váhavosti a prosby.

„Povězte mi, prosím, co vás sem přivádí,“ pobídl ho Eliáš Sattler, když už se zdálo, že ze sebe muž nevypraví nic víc než krátké představení. Představil se jako Ctibor Havelka.

„Můj bratr. Nevěřím, že jeho smrt byla náhoda.“ Sevřel lem klobouku tak pevně, až mu zbělely klouby prstů.

Nic víc. Sattler potlačil povzdech. Jednání s klienty někdy bývalo velmi únavné. „Kdo byl váš bratr a jak zemřel?“

„Michael Havelka. Zahynul včera v té potyčce s dragouny. Myslel jsem, že jste se o tom doslechl...“

„Ano, nicméně ne o ztrátách na životě.“ Sattler vrhl rychlý pohled na deníky složené po straně jeho stolu: *Prager Tagblatt*, *Bohemia*, *Čech a Národní listy*. Titulky pravily „Masakr v ulicích Prahy“, „Dragounský útok“, „Revolta v Praze“... Ani v jednom případě se ovšem nedostaly na titulní stránku. Ta byla všude obsazena šedesátým výročím vlády císaře Františka Josefa.

„Jak váš bratr zemřel?“

„Bodná rána.“ Havelkovi na okamžik přeskočil hlas. „Snažili se ho dostat k doktorovi, ale nestihli to včas... Policie prohlásila, že musel být zraněn při potyčce, zřejmě náhodou někým, kdo ho nejspíš ani neznal. Řekli, že to samozřejmě prošetří, ale je nad slunce jasné, že případ dají k ledu. Jen se pokoušejí zakrýt vlastní chyby. Dokonce mi vyhrožovali, abych o Michaelově smrti nic neprozrazoval novinářům. Můj bratr by se ale do rvačky nikdy nezapojil. Jsem přesvědčen, že ho někdo zabil úmyslně!“

„Víte o někom, kdo by k tomu mohl mít důvod?“

Havelka zavrtěl hlavou. „Ne, ale... nic jiného nedává smysl. Prostě nedává.“

Zdalo se, jako by Michael neměl žádné nepřátele. Jeho bratru ho popsal jako upřímného, zdrženlivého mladého muže a svědomitého studenta práv. Měl snoubenku, děvče jménem Milada Tomšová. Nakonec se Sattlerovi podařilo z Havelky vypáčit podrobnosti o Michaelově smrti.

Došlo k ní den předtím okolo šesté v podvečer na západním konci Václavského náměstí. Dva Michaelovi přátelé byli poblíž, ale v mele všude okolo neviděli, jak došlo k útoku. Když znovu Michaela zahlédli, už krvácel a zhroutil se na chodník. Pokusili se krvácení zastavit a pomoci mu dostat se k lékaři, ale bezvýsledně. O pár minut později zemřel.

„Co tam všichni tři dělali?“

„Účastnili se studentského průvodu z techniky ke Karolinu, ale před koncem se odpojili a šli na Příkopy. Jarek a Oldřich, bratrovi přátelé, mi řekli, že se vydali protestovat proti buršákům. Ale nezapojili se do davu, který pronásledoval poslance Wolfa a Malého zpět ke Kasinu. Nechtěli nikomu ublížit, jen se to hrozně zvrtilo! Přihnal se policie a četnictvo a oni tam uvízli spolu se všemi ostatními. Začaly šarvátky a pak dorazili dragouni...“ Havelka zavrtěl hlavou. Byl cítit těžko potlačovaným hněvem. „Ostatně si o tom můžete přečíst v každých novinách. Já u toho nebyl.“

Sattler přikývl. Samozřejmě o tom četl v českém i německém tisku. Rád znal více než jeden názor na věc. Navzdory odlišné rétorice bylo jejich shrnutí událostí totožné: Na Příkopě se střetli Češi a Němci. Nešlo o nic vzácného ani neočekávaného, ale včera, 1. prosince 1908, konflikt rychle eskaloval. Dav rostl, napětí ještě více – dokud se neobjevili dragouni. Pak se skutečně strhla vřava.

Dragouni měli za úkol uklidnit situaci a rozehnat dav, ale dosáhli přesného opaku. Zatroubili, aby dali lidem vědět, že se mají rozejít, ale lidé byli zmatení a zůstali v davu... a dragouny nenapadlo nic lepšího než zaútočit. Ve výsledné mele byly zraněny desítky lidí, zejména dragounskými šavlemi nebo

kopyty koní. Lidé se rvali navzájem, s dragouny, s každým, kdo jim bránil v útěku. Boj se přenesl na celé Václavské náměstí a vtáhl řadu nevinných, kteří jen byli ve špatnou chvíli na špatném místě. Házelo se dlažebními kostkami i cihlami. Zazněly výstřely. Zaleskly se nože.

V tisku nicméně nepadlo ani slovo o něčí smrti.

Sattler svažtil čelo. Smrt Michaela Havelky se zdála být pečlivě zametená pod koberec. Skutečně nevypadalo nadějně, že by se policie pustila do pečlivého vyšetřování.

„Přijmete ten případ?“ naléhal Havelka. V hlase mu opět zaznívaly známky nepřátelství a pochybností. Dodal ještě: „Nevím, za kým jiným jít! Policie se tomu věnovat nebude a...“

„... a já jsem jediný soukromý vyšetřovatel v Praze, ano. Jen tak ze zvědavosti: Kdyby tu kromě mě byli i jiní, na základě čeho byste si vybral, za kým se vydat?“

„To záleží,“ zamumlal Havelka. Pak ale vzlédl a v očích se mu zablýsklo hněvem. „Nebylo kam jinam jít. Ale jste Němec, jste...“

„Na opačné straně barikády?“ dokončil Sattler trpce. „Pokud vás to uklidní, pane Havelko, jsem stejně tak Čech jako Němec. Má matka byla Češka. Nějaké další záležitosti, které si chcete vyjasnit předem? Snad přehled mých politických názorů?“

„Omlouvám se. Jen... po včerejšku...“

„Nebojte se. Případ přijímám a nesejde na tom, jestli je obětí Čech, Němec nebo kdokoli jiný.“

Havelkův nepřátelský výraz se poprvé rozplynul, nahrazen úlevou. „Děkuji vám, pane Sattlere. Moc vám děkuji.“

„Jistě, jistě. Ale teď k věci: Mohu vidět tělo vašeho bratra?“

* * *

Eliáš Sattler měl silnou averzi vůči mrtvým tělům, ale ze zcela jiných důvodů než běžný člověk. Šlo především o jejich